

for Tjenestetidens Begyndelse, men en passende Frist forinden, underretter Huusbonden om dets Udeblivelse. Man foreslaaer i Genhold til alt dette, at Paragraphen affattes saaledes:

„Næfter et Lyende at indlade sig i Egetskab inden Udløbet af den paatagne Tjenestetid, og i det mindste 3 Uger før dens Begyndelse underretter Huusbonden om, at det af saadan Grund udebliver af Tjenesten, samt godvillig erlægger til Huusbonden, deels de modtagne Hæstpenge, deels saameget som den betingede Løn udgjør for Halvdelen af den vedtagne Tjenestetid, dog ikke for længere Tid end et halvt Aar, skal det være fritaget for Ansvar efter § 19.

Befindes det imidlertid, at det tilsigtede Egetskab ikke virkelig bliver indgaaet inden den ovenmeldte Tid, og Saadant ikke er Lyendet utilregneligt, indtræder det videre Ansvar, som § 19 paalægger for Udeblivelse.“

§ 21.

Herimod vides Intet at erindre.

§ 22.

Herimod vides ei heller Noget at erindre, kun vil man foreslaae, at Ordet „betimelig“ forandres til „i rette Tid“.

§ 23.

Det maa antages, at, naar en Huusbond virkelig har begaaet saadanne Handlinger, som med Føie kan gjøre det betænkeligt for et Lyende at tiltræde Tjeneste hos ham, maa der aabnes det Udgang til at kunne undgaae et saadant Forhold; men ligesom det maa kunne fordres bevist, at Huusbonden virkelig har begaaet slike Handlinger, saaledes mener man ogsaa, at det er rigtigt, at disse udtrykkelig nævnes i Paragraphen. Det maa indrømmes, at det ved de i Lovforslaget brugte Ord „har gjort sig skyldig“ allerede forudsættes som Mening, at Handlingerne maae kunne bevises fra Lyendets Side; men man skønner ikke rettere, end at Bestemmelsen, saaledes affattet, vil kunne føre til megen Ubillighed og Uleilighed; thi Lyendet vil da ofte i Genhold til upaalidelige Meddelelser og løse Nygter kunne lade sig bestemme til at udeblive af Tjenesten, og Huus-

bonden maa derefter taale, at Lyendet under den Retsdag, der anlægges imod det, søger at oplyse hans Forhold til et tidligere Lyende, ved at indkalde alle dem til at give Forklaring, som formenes derom at kunne meddele nogen Oplysning. En saadan Ret for Lyendet til at udeblive af Tjenesten paa Grund af Huusbondens tidligere Forhold imod andre Personer, synes derfor ifkun at burde tilstedes med store Indskrænkninger. Udfattet har selv fundet det fornødent at indskrænke Bestemmelsen til det Forhold, der er udvist af Huusbonden i det sidste halve Aar for Tjenesten skal tiltrædes, og Udvalget antager, at hertil bør føies, at det omspurgte Factum allerede bør foreligge som bestemt oplyst og konstateret, nemlig der ved, at der er overgaaet Huusbonden Dom for samme. Naar dette antages, synes ogsaa „det sidste halve Aar“ at kunne til Fordeel for Lyendet forandres til „det sidste Aar“.

Hvad de enkelte Forhold angaaer, der skulle have saadan Virkning, da ere de ifølge § 48, hvortil der henvises:

1) naar Huusbonden har mishandlet et Lyende med Stød eller Slag. De sidste Ord „med Stød eller Slag“ antager Udvalget bør bortfalde, da de let kunne misforstaaes, som om ethvert, maastee ubetydeligt, Stød eller Slag kunde henføres til en Mishandling, hvilket dog ingenlunde synes at kunne være Meningen. Der bør foreligge en saadan Behandling, som efter de almindelige Begreber virkelig kan kaldes en Mishandling, og denne kan naturligtvis finde Sted paa flere andre Maader end ved Stød og Slag.

2) naar Huusbonden har søgt at forlede Lyendet til strafbare eller usædelige Handlinger, eller ikke, dersom andre til Huusstanden hørende Personer have forseet sig paa saadan Maade, har taget det i behørig Beskyttelse.

Til „strafbare“ Handlinger kunne henføres mangfoldige Overtrædelser, som det vel kan være urigtigt gjort af Huusbonden at have villet formaae et Lyende til, men